

ligge paatvers over Bjælkerne. En saadan Bygning vilde jo komme til at staa i et Ildhav i et Nu, saa at det alligevel vilde være umuligt at redde Kreaturerne, og dersom man vilde paabyde, at der inden en vis kort Tidfrist skulde være tætte Loffer over alle Kreaturstaalder, saa vilde der derved forarsages Befolkningen meget store Udgifter. Det forekommer mig derfor, at man kunde lade sig nøie med en Bestemmelse om, at saadanne Sikkerhedsforanstaltninger skulde træffes efterhaanden, som der blev oplagt nyt Lag. Ganske vist vilde der da hengaa nogen Tid, inden Loven blev gennemført i hele sin Udstrækning, men naar Verden nu har staaet i omtrent 6,000 Aar, og Folk i den Tid have sølt sig temmelig beroligede og betryggede ved den Bygningsmaade, som vi hidtil have kjendt, og ved de Bestemmelser, som vi hidtil have haft, saa forekommer det mig dog noget forunderligt, at vi nu lige paa engang skulde blive betagne af en saadan Skræk, at vi skulde finde det nødvendigt at træffe saadanne Foranstaltninger, som vilde paabyrde Befolkningen meget store Udgifter. Det forekommer mig ogsaa, at denne Bestemmelse vilde staa i Strid med den Humanitet, som man har vist overfor de Landdistrikter, der ere indlemmede i Kjøbstaderne, idet man jo har givet dem lang Tid til at forberede sig paa Oergangen fra Straa til andet Materiale. Imedens jeg nu har Ordet, vil jeg benytte Leiligheden til at tilbagevise den Paastand, som af det ærede Medlem, der aabnede Forhandlingerne igaar (Orenbøll), blev fremsat med Hensyn til Brandfogderne og deres Ledsgere. Det ærede Medlem fremsatte den Paastand, at dette Brandsyn var meget ulufstændigt, fordi Brandfogden og hans Ledsgere efter tre Timers Forløb havde indtaget saamange Snape, at de hverken kunde se Feil eller Mangler ved Storstene osv. Dersom denne Paastand var sand, saa vilde dette jo stille Landbefolkningen i et meget slet Lys, men det er den da Gud ske Lov ikke. Jeg har i hvert Fald aldrig truffet paa et saadant beskænket Brandsyn, og jeg tror heller ikke, at ret Mange have gjort det. Jeg skal nu slutte med at anbefale Loven til en grundig Prøvelse og til enkelte Wndringer, hvad jeg tror, den vil trænge til, spænd den kan passere, og spænd Befolkningen vil kunne modtage den med nogenlunde Tilfredshed.

Formanden: Det 3die Medlem for 5te Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Orenbøll: Jeg vil kun med Hensyn til den alvorslige Maade, hvorpaa den ærede sidste Læser tilbageviste en Bemærkning af mig igaar, appellere til de øvrige ærede Medlemmer af dette Thing, om den ikke blev fremsat dels paa en vis spøgfuld Maade, dels som en Antydning uden nogen Slags Fornærmelse mod Noget. Det var nærmest en Illustration til de Klager, som vi

høre fra Alle over, at Brandtilsynet ikke duer. Man kan jo ikke forlange af disse Mænd, at de skulle have Indsigt og Kjendskab til en Lov med 10, 20 à 40 Paragrafer; det forstaa de ikke, og man kan ikke forlange af Folk i det Hele taget, at de skulle have Forstand paa Saadant. Det var en spøgfuld Bemærkning, jeg gjorde, men at det ligger i den danske Nationalkarakter, at der ikke kan komme saadanne Gjæster ind, uden at der strax trakteres, er rigtigt — hvormeget den Paagjældende kan taale, veed jeg ikke. Jeg har ikke haft ifinde eller troet at fornærme noget Menneske dermed. Sagen er jo faktisk — naar vi tale alvorligt — den, at Brandsynet ikke er tilfredsstillende. Naar et æret Medlem ligeoverfor sagde, at han vilde ønske, at Brandfogden kunde blive mulktet, og at det maatte vilde hjælpe Noget, skal jeg dertil svare, forsaavidt det skulde være en Anke ligeoverfor Politimesteren som Brandfogdens nærmeste Foresatte, at her er Politimesteren undskyldt, fordi Loven af 2den Marts 1861 ikke indeholder nogen Gjæmnel for, at en Brandfoged kan mulkteres. Det er en Mangel i Loven. Det er mærkeligt nok, at, om en Brandfoged forsømmer sin Gjærning nok saa meget, kan han ikke mulkteres. Hvis han rent ud siger Nei til at udøre den, kan han i Henhold til andre Bestemmelser mulkteres af Amtmanden; men selve Brandpolitiloven hjemler ikke Mulkt for en Brandfoged. Jeg vil indskyde den Bemærkning, at Brandfogden egentlig ikke har Noget med Bygningens Opsørelse at gjøre. Det, som Brandfogden har Tilsyn med, er Sprøster etc., og saa skal han en Gang om Aaret efterse Storstene, men egentligt Tilsyn med Bygninger har han ikke, det tilkommer Sognefogden. Det staar i § 46 i Loven af 2den Marts 1861 og er gjentaget i det nye Lovforslag, som de Herrer ville se i de første Ord i § 14, hvor det hedder: „Tilsynet med de i Lov om Brandpolitiet paa Landet m. m. af 2den Marts 1861 givne Negler for Bygningens Opsørelse paa Landet paa hvoiler Sognefogderne under Politimesterens og Amtmandens Overtilsyn“, og senere hen staar der, at „Tilsynet med Overholdelsen af de om Brandpolitiet givne Forfrister paa hvoiler Brandfogderne“. — Jeg takker den høitærede Formand, fordi jeg udenfor Ordene fik Leilighed til at gjøre denne Bemærkning. Efter mit Kjendskab til Brandfogderne har jeg ingen Grund til at klage, men jeg vil dog sige, at det er en Institution, som langt fra er bragt til den Fuldkommenhed, som den burde have.

Jensen: Efter hvad der blev fremsat igaar i Begyndelsen af Forhandlingerne, synes det at være Lanken, at man vilde benytte Forelæggelsen af dette Lovforslag til en Kodifikation af Bygningsbestemmelserne paa Landet. Dersom dette maatte være Tilfældet, haaber jeg, at den Bemærkning, jeg vil fremsætte, derved vil være ret-